

www.ketab.ir

ناتمام

مجموعه شعر

هومن خرازیان

سرشناسه: خرازیان، هومن، ۱۳۹۵ -
عنوان و نام پدیدآور: ناتمام/ هومن خرازیان
ویراستار: سمیه سادات علوی نیا
مقدمه نویس: سید محمود علوی نیا
مشخصات نشر: کاشان: قلم طلایی، ۱۳۹۵.
مشخصات ظاهری: ۸۸ ص.
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۶۳۰۴-۹-۳
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
موضوع: شعر فارسی — قرن ۱۴
موضوع: Persian poetry— 20th century
رده بندی کنگره: ۱۳۹۵، ۲ ن ۱۵ / ر ۸۳۴۲ PIR
رده بندی دیویی: ۸۱۴/۶۲
شماره شناسنامه ملی: ۴۳۶۳۹۵۴

ناتمام
هومن خرازیان
ناشر: قلم طلایی
حروف چینی و صفحه آرایی: هومن خرازیان
با مقدمه سید محمود علوی نیا
نوبت چاپ: اول ۱۳۹۵
قطع: وزیری
تعداد صفحات: ۸۸
شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه
قیمت: ۱۵۰۰۰۰ ریال
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۶۳۰۴-۹-۳

مراکز پخش:
کاشان: میدان کمال الملک- کوچه نبش پاساژ شیرین- ساختمان شرکت فرش
۰۵۶۶۹۰۱-۰۵۶۶۳۱۱-۰۹۱۳۳۳۳۷
EMAIL: ENTESHARAT.GHALAMETALAEI@YAHOO.COM
۰۳۱۵۵۵۰۳۱۳ فروشگاه ساریک
فروشگاه اینترنتی: WWW.SARBOOK.COM
کلیه حقوق محفوظ و نزد مؤلف است.

فهرست

۷	مقدمه
۹	بیوگرافی
۱۱	طریق عبور
۱۳	رشته‌ی تابش
۱۴	گلنار
۱۵	در یک قدمی
۱۷	پرتو عریان
۱۸	اشراق
۲۰	غزل مواج
۲۳	لمس لحظه
۲۵	عشق آزاد
۲۶	غرور برهنه
۲۸	شور ترانه‌ای
۳۱	و بوسه می‌شوم
۳۴	ماه رابطه
۳۶	نهراس!

۴۱	و بنور، و یتن!
۴۵	تمنا
۴۸	رقص باور
۵۰	زمستان
۵۳	در آن سر عشق
۵۵	آتش
۵۸	وردانه
۶۰	شانه‌های سیر
۶۲	طلوع
۶۴	آشتی
۶۷	آغاز
۶۹	رهاینی
۷۳	صحنه‌پرداز
۷۵	تماشا
۷۸	در تو
۸۰	ناتمام
۸۳	راوی
۸۵	جاده
۸۷	خانه

مقدمه

«ما زنده به آیم که آرام نداریم»

پیش از این، ما مکتبی است که بیشتر شبیه شیشه است، ترد و شکننده، آنگونه‌ای پر از زلال، لبریز به طبعی، و شما می‌توانید آن سوی واژه‌ها را ببینید - واژه‌هایی که فقط: «خود واژه» است، هیچ تعیری و بی آن که نیازمند تفسیر باشد...

نگارنده‌ی این پیدها، دیمایی‌ها وزن را خوب می‌داند و من او را از آن سال‌ها که با اشتیاق در کلاس‌ها درس می‌نموشید و به سوی رسیدن خیز برمی‌داشت می‌شناسم، حتی دورتر از این روزها روزهای کودکی‌اش را در باغچه‌ی کوچک خانه پدری قلمه‌ی جوانی می‌زد، برای خودش در گوشه‌ی هم باغچه، آلاچیقی از مهربانی می‌ساخت و از آن بالا دست می‌برد تا از باغ آسمان ماه و ستاره بچید - و در همه‌ی این روزها سهم دیگران را که چشم به راه مهر بودند فراموش نمی‌کرد...

خیلی با خودم کنکاو داشتم که نامی برای این «دیر» بیابم - شکل‌هایی که بی‌تردید دل نوشته نیست - چرا که او پیش از احساس «فلسفه» ویژه دارد و اگر در حساب عاشقانه‌اش (۲×۲=۵) باشد، آن را در ترازوی منطق خوانی ندارد و می‌پذیرد که حقیقت اشیا گاه با واقعیت‌هایی که می‌بینیم متفاوت است، با همین انگیزه‌ی بی‌پایانم که نوشته‌های هومن، ذهن نوشته باشد، یعنی همان ادامه‌ی نقاشی‌هایی که بر بر سطحش نقش می‌بندد و آن‌گاه بوم‌های سپید را می‌آراید.

نمی‌خواهم بگویم او سهرابی دیگر است، نه خود او هم دوست ندارد من که کاملاً او را می‌شناسم چنین نتیجه غیر متعارفی بگیرم. اما او هم نقاشی می‌کند، دستی توانا در موسیقی و آواز هم دارد، این است که می‌توان گفت شاعران نقاش و موسیقی‌دان یک وجه مشترک دارند که بی‌اراده می‌توان بین تصویرهای ذهنی آنان در موسیقی و شاعری و نقاشی ارتباط

برقرار کرد. خصوصاً اگر نقاشی صورت نباشد مثل سهراب که برای معلمش می‌گوید آدم در نقشه‌اش نبود، و بهتر که نبود، آن‌گاه است که مخاطب ناگزیر می‌شود رد پای قلم او را که در انبوهستان اندیشه‌های وی گم شده است دنبال کند و خودش به نتیجه‌ای که می‌خواهد برسد.

به قول دکتر زرین کوب مثل نقاشی‌های سر در مساجد و اسلیمی‌ها که حرفی برای گفتن دارند، آن‌گاه که پیچ در پیچ در هم می‌ریزند و به طرف پایین سرازیر می‌گردند. وقتی «ماه رابطه» را مرور می‌کنیم و می‌بینیم آفتاب در جایی و در نگاه او حجاب می‌شود، این احساس از یک فکر تراویده، اندیشه‌ای که «گیاه شبلم زده» با طراوتی که در عریانی خویش از قطره‌های ژاله حس می‌کند سیر نمی‌شود، شاعر ناگزیر ابرها را پس می‌زند تا آسمانی را که آبی می‌خواهد، ببیند. آن‌که این مختصر چکیده‌ی اندیشه و احساس جوانی است که نگاهی تازه به دیدگاه‌ها دارد و احساس و دوست داشتن را به شکلی دیگر بیان می‌کند، نگاهی که حتی چیزهای نامرئی را معنی دیگری می‌بخشد و گاه تا جایی پیش می‌رود که یادآور این گفته‌ی آندریه ژید می‌شود که: «این که بگویند شن‌های ساحل نرم است برای من کافی نیست باید پای من این نرمی را احساس کند».

به یقین فردایی زیبا و روشن را برای خود که نخستین مجموعه‌ی خود را با نام «ناتمام» منتشر می‌سازد و کارش را «ناتمام» می‌نامد، آغوش گشوده آینده‌ای که بی‌تردید با ذهن کاوش‌گر او رابطه‌ی مستقیم دارد و هرچه بیشتر ببیند رشد و احساس نماید و بکوشد، بیشتر و بیشتر خواهد بود.

سید محمود علوی‌نیا